Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. Livia Mitrofan)
Dosarul nr. 3a-600/25 (2-24088160-02-3a-21022025)

Republica Moldova
Curtea de Apel Centru
D E C I Z I E

10 februarie 2026 mun. Chişinău

Completul specializat în examinarea acţiunilor în contencios administrativ și în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice din cadrul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru

Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Ghedrovici Nicolae şi Bostan Angela
Grefier Zabulica Ionela

Judecând în şedinţă publică, cererea de apel declarată de ***Serviciul Vamal, Biroul Vamal Centru*** asupra hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 22 noiembrie 2024, adoptată la acțiunea în contencios administrativ depusă SRL „Tetis International Co” împotriva Serviciului Vamal, Biroul Vamal Centru cu privire la anularea actului administrativ,

C O N S T A T Ă:

Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei.

La 8 august 2024 SRL „Tetis International Co” a depus acțiunea în contencios administrativ împotriva Serviciului Vamal, Biroul Vamal Centru prin care a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată și anularea Deciziei Biroului Vamal Centru de clasificare a mărfurilor nr. 1840 din 27 mai 2024 și Decizia Serviciului Vamal nr. 28/11-8526 din 3 iulie 2024 prin care cererea prealabilă a fost respinsă ca ilegală.

În susținerea acțiunii, S.R.L. „Tetis International Co” a invocat, în esență, nelegalitatea Deciziei de clasificare a mărfurilor nr. 1840 din 27 mai 2024, emisă de Biroul Vamal Centru, prin care produsul „Sedasen Forte”, importat anterior și

declarat la poziția tarifară aferentă medicamentelor, a fost reclasificat de la poziția 3004 la poziția 2106, corespunzătoare preparatelor alimentare.

Reclamanta a susținut că reclasificarea este contrară naturii juridice și destinației produsului, întrucât „Sedasen Forte” este autorizat și înregistrat în Republica Moldova ca medicament.

În acest context a consemnat că, urmare a emiterii deciziei de clasificare, a formulat cerere prealabilă, solicitând verificarea legalității actului administrativ individual defavorabil și anularea acestuia.

Drept urmare, a enunțat că prin Decizia Serviciului Vamal nr. 28/11-8526 din 3 iulie 2024, cererea prealabilă a fost respinsă, însă Decizia Biroului Vamal Centru a fost anulată, cu remiterea materialelor către emitent pentru întreprinderea măsurilor necesare regularizării situației.

În opinia reclamantei, această soluție este contradictorie, întrucât anularea actului contestat s-a realizat concomitent cu respingerea cererii prealabile și pentru motive diferite de cele invocate în contestația administrativă.

A mai subliniat că regimul juridic al produsului importat trebuie determinat prin prisma legislației speciale în domeniul medicamentelor, în special Legea nr. 1409/1997 cu privire la medicamente și Legea nr. 1456/1993 cu privire la activitatea farmaceutică.

Succesiv, a invocat că Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale este autoritatea competentă să autorizeze, să înregistreze și să țină Nomenclatorul de stat al medicamentelor, iar includerea unui produs în acest nomenclator confirmă statutul său de medicament.

A evidențiat că preparatul „Sedasen Forte”, produs de Întreprinderea „Sperco-Ucraina”, a fost autorizat și înregistrat în Republica Moldova ca medicament, fiind inclus în Nomenclatorul de stat al medicamentelor și clasificat conform sistemului ATC al Organizației Mondiale a Sănătății la poziția N05CM.

Astfel, în viziunea reclamantei, această clasificare confirmă apartenența produsului la categoria medicamentelor, nu a preparatelor alimentare.

Totodată, a nuanțat că importul medicamentului a fost realizat în baza actelor justificative relevante, inclusiv invoice-uri, datele de înregistrare în Registrul de stat al medicamentelor și autorizația de import eliberată de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale.

La fel, a relatat că în baza acestor acte, produsul a fost declarat la poziția tarifară 3004, destinată medicamentelor constituite din produse amestecate sau neamestecate, preparate pentru uz terapeutic sau profilactic, prezentate în doze măsurate ori condiționate pentru vânzarea cu amănuntul.

În mod similar a enunțat că o altă poziție tarifară nu putea fi atribuită produsului, deoarece acesta a fost autorizat ca medicament de autoritatea

competentă în domeniu, iar Serviciul Vamal nu dispune de atribuții de expertizare, omologare sau reclasificare a unui produs medicamentos în categoria preparatelor alimentare.

În opinia sa, Nomenclatura combinată a mărfurilor și regulile generale de interpretare nu permit reevaluarea unui medicament autorizat ca fiind un alt tip de produs.

În continuare, reclamanta a invocat că poziția 2106 din Nomenclatura combinată nu se aplică produselor încadrate la poziția 3004, or a indicat că potrivit acesteia, odată ce produsul este înregistrat ca medicament, are scop terapeutic sau profilactic, este prezentat în doze și conține indicații privind administrarea, acesta trebuie să își păstreze clasificarea tarifară aferentă medicamentelor.

În aceeași optică reclamanta a mai făcut distincție între medicamente și produsele alimentare, invocând că legislația privind securitatea alimentelor și informarea consumatorilor interzice atribuirea produselor alimentare a unor proprietăți de prevenire, tratament sau vindecare a bolilor.

Prin urmare, a opinat că un produs care are indicații terapeutice, dozaj, mod de administrare și este autorizat ca medicament nu poate fi încadrat drept preparat alimentar.

De asemenea, reclamanta a invocat Notele explicative și notele complementare la Nomenclatura combinată, susținând că poziția 3004 include preparatele pe bază de plante medicinale și alte substanțe active, condiționate pentru vânzarea cu amănuntul, atunci când etichetarea, ambalarea sau modul de utilizare indică bolile, afecțiunile ori simptomele pentru care produsul este utilizat, concentrația substanțelor active, posologia și modul de administrare.

Față de cele elucidate, a declarat că produsul „Sedasen Forte” întrunește aceste particularități.

Reclamanta a invocat și modificările operate prin Legea nr. 186/2023, susținând că regimul fiscal și vamal aplicabil medicamentelor se raportează la produsele înregistrate în Nomenclatorul de stat al medicamentelor și/sau autorizate pentru import de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale.

Prin urmare, a enunțat că în viziunea sa, aceste modificări confirmă că statutul de medicament, odată stabilit de autoritatea competentă, este obligatoriu și nu poate fi modificat discreționar de autoritatea vamală.

Distinct, reclamanta a făcut referire la pozițiile exprimate în cadrul Comisiei parlamentare protecție socială, sănătate și familie, precum și la adresa Ministerului Sănătății, susținând că a fost semnalată practica Serviciului Vamal de a reclasifica medicamentele înregistrate și autorizate ca alte categorii tarifare.

A scos în evidență că, în raportul cu Decizia Serviciului Vamal emisă în procedura prealabilă, reclamanta a susținut că autoritatea ierarhic superioară nu a

analizat efectiv argumentele privind corectitudinea codului 3004, ci a reconsiderat decizia Biroului Vamal Centru prin prisma unui alt cod din poziția 2106.

A concluzionat că, această modalitate de soluționare a cererii prealabile depășește limitele art. 167 Cod administrativ, întrucât autoritatea putea admite sau respinge cererea, dar nu putea respinge contestația și, concomitent, să dispună o nouă regularizare pe alte temeiuri.

Finalmente, SRL „Tetis International Co" a reliefat că decizia de clasificare și decizia emisă în procedura prealabilă sunt ilegale și netemeinice, deoarece produsul importat are statut de medicament, este autorizat și înregistrat ca atare, întrunește criteriile poziției tarifare 3004, iar reclasificarea la poziția 2106 a fost realizată cu depășirea competenței autorității vamale și cu ignorarea actelor emise de autoritatea competentă în domeniul medicamentelor.

<u>Hotărîrea instanţei de fond ce constituie obiectul apelului.</u>

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 22 noiembrie 2024, s-a admis acțiunea în contencios administrativ intentată de S.R.L. „Tetis International Co" către Serviciul Vamal, Biroul Vamal Centru cu privire la anularea actului administrativ și restituirea sumei, ca întemeiată.

S-a anulat decizia Biroului Vamal Centru de clasificare a mărfurilor nr. 1840 din 27.05.2024 și decizia Serviciul Vamal nr. 28/11-8526 din 03 iulie 2024, ca ilegale.

<u>Verificarea întrunirii condiţiilor de admisibilitate a apelului.</u>

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 28 noiembrie 2024, Serviciul Vamal, Biroul vamal Centru a declarat apel asupra hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 28 noiembrie 2024.

În conformitate cu prevederile art. 232 alin. (1) Cod administrativ, apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată transmite neîntârziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărârii, instanţei de apel.

Din materialele cauzei rezultă că, la caz dispozitivul hotărârii instanţei de fond a fost pronunţat public la 22 noiembrie 2024, iar cererea de apel a fost depusă la 28 noiembrie 2024, prin urmare Completul judiciar constată că, apelul declarat de Serviciul Vamal, Biroul vamal Centru a fost depus în interiorul termenului legal.

Potrivit art. 232 alin. (2) Cod administrativ, *motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată.*

În speță, hotărârea motivată a fost comunicată părții apelante la 17 februarie 2025, iar motivarea apelului a fost depusă la 14 martie 2025, cu respectarea prevederilor art. 232 alin. (2) Cod administrativ.

Argumentele apelantului vis-a-vis de pretinsa ilegalitate a hotărârii atacate cu apel.

În motivarea apelului, Serviciul Vamal, Biroul vamal Centru a reiterat argumentele formulate în acțiunea de contencios administrativ, menționând suplimentar că instanța de fond nu a elucidat pe deplin circumstanțele relevante ale cauzei.

Apelantul a indicat că, urmare a examinării documentelor aferente importurilor și a informațiilor obținute, Secția Reglementări Tarifare și Netarifare, Serviciul Clasificarea Mărfurilor, a emis Decizia de clasificare nr. 1840 din 27 mai 2024, prin care preparatul „Sedasen Forte" a fost încadrat la subpoziția tarifară 210690920.

A detaliat că produsul reprezintă un preparat combinat de origine vegetală, cu acțiune sedativă, utilizat în caz de excitabilitate nervoasă, neliniște, tensiune nervoasă cauzată de stres și tulburări de somn, având în compoziție extracte vegetale și excipienți, inclusiv lactoză anhidră.

Serviciul Vamal a susținut că organul vamal este autoritatea competentă să efectueze clasificarea mărfurilor potrivit Nomenclaturii combinate a mărfurilor, aprobată prin Legea nr. 172/2014, prin aplicarea regulilor generale de interpretare și a notelor explicative ale Sistemului Armonizat.

În acest sens, a invocat art. 141² alin. (2) și alin. (2²) din Codul vamal, menționând că organul vamal are dreptul să emită decizii de clasificare inclusiv după acordarea liberului de vamă, în cadrul controlului ulterior.

Subsidiar, apelantul a făcut referire și la Decizia Curții Constituționale nr. 125 din 25 noiembrie 2019, susținând că reverificarea declarației vamale după eliberarea mărfii constituie o excepție admisă de la principiul imuabilității declarațiilor vamale, iar organele vamale au competența de a efectua control ulterior în interiorul termenului de prescripție prevăzut de legislația vamală.

Totodată, apelantul a evidențiat că însuși agentul economic a declarat același produs „Sedasen Forte", în alte importuri ulterioare, la poziția tarifară 210690980, cu prezentarea certificatului de origine CT-1, fapt care, în opinia sa, demonstrează că declarantul a încadrat același preparat în mod diferit, indiferent de existența autorizației emise de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale.

În plan juridic, apelantul a susținut că pentru încadrarea tarifară erau relevante pozițiile 2106 și 3004 din Nomenclatura combinată, invocând regulile generale de interpretare 1 și 6, notele de capitol aferente capitolelor 21 și 30, precum și nota complementară 1 de la capitolul 30, potrivit căreia preparatele pe bază de plante se

clasifică la poziția 3004 doar dacă întrunesc anumite condiții privind indicațiile terapeutice, concentrația substanței active, posologia și modul de administrare.

În continuare, Serviciul Vamal a relatat că potrivit Notelor explicative la Nomenclatura combinată, faptul că un produs este descris ca medicament în legislația națională sau în farmacopee nu are valoare determinantă pentru clasificarea în capitolul 30.

În acest context, a nuanțat că clasificarea tarifară se stabilește în funcție de caracteristicile obiective ale mărfii și de regulile Nomenclaturii combinate, iar nu exclusiv în baza autorizației de import emise de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale.

A mai afirmat că preparatul „Sedasen Forte" contribuie la bunăstarea generală și la ameliorarea stării de sănătate, fără a întruni condițiile necesare pentru clasificarea la poziția 3004.

Prin urmare, a evidențiat că în temeiul regulilor de interpretare a Nomenclaturii combinate, produsul urma să fie încadrat la subpoziția tarifară 210690920, aferentă altor preparate alimentare nedenumite și necuprinse în altă parte, cu aplicarea taxei vamale de 10% și a cotei TVA de 20%.

Succesiv, apelantul a criticat concluzia instanței de fond potrivit căreia autorizațiile de import eliberate de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, care indicau codul 3004, ar constitui temei suficient pentru declararea mărfii ca medicament la import.

Or, a indicat că autorizațiile de import nu reprezintă criterii de clasificare tarifară, ci acte emise în scopul permiterii introducerii și utilizării produselor pe teritoriul Republicii Moldova în domeniul medical sau farmaceutic.

În susținerea poziției sale, apelanta a făcut trimitere la Legea nr. 1409/1997 cu privire la medicamente și Legea nr. 1456/1993 cu privire la activitatea farmaceutică care reglementează autorizarea, înregistrarea și utilizarea medicamentelor, însă nu stabilesc competența Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale de a determina, modifica sau impune clasificarea tarifară a mărfurilor în sens vamal.

Corespunzător, a precizat că această competență aparține exclusiv organului vamal.

Totodată, apelantul a invocat Convenția internațională privind Sistemul Armonizat de descriere și codificare a mărfurilor, la care Republica Moldova a aderat prin Legea nr. 112/2004, susținând că obligațiile rezultate din acest instrument internațional prevalează asupra unor interpretări naționale privind calificarea produselor ca medicamente.

În același context, a făcut referire la cauza C-700/15, în care Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut că produsele prezentate și comercializate ca

medicamente nu se clasifică în mod automat la poziția 3004, dacă, potrivit caracteristicilor lor, se încadrează la poziția 2106.

Subsecvent, apelantul a mai menționat că instanța de fond a acordat o valoare determinantă competenței Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale de a autoriza importul medicamentelor, fără a distinge între autorizarea punerii în circulație a produsului și clasificarea tarifară vamală.

În aceste circumstanțe, a remarcat că rubrica privind codul mărfii din autorizația de import este completată în baza informațiilor indicate de solicitant, iar legislația nu atribuie Agenției Medicamentului competența de a stabili poziția tarifară în Nomenclatura combinată.

A concluzionat Serviciul Vamal că instanța de fond a efectuat o examinare sumară a circumstanțelor cauzei, a aplicat greșit normele materiale incidente și a ajuns eronat la concluzia că produsul urma să fie declarat în mod obligatoriu la codul 3004 doar pentru că era autorizat de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale.

În temeiul celor menționate supra, a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 22 noiembrie 2024 și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii SRL „Tetis International Co”.

Argumentele părții intimate vis-a-vis de apelul declarat:

Prin referința depusă, reprezentantul intimatei SRL „Tetis International Co”, a solicitat respingerea cererii de apel depuse de Serviciul Vamal, Biroul Vamal Centru ca fiind netemeinică și pasibilă de a fi respins, și menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 22 noiembrie 2024 ca fiind una legală.

Argumentele participanților la proces:

Reprezentantul părții apelante Serviciul Vamal, Biroul Vamal Centru, Barcar Cătălina, în ședința instanței de apel a susținut integral argumentele indicate în motivarea apelului, solicitând admiterea acestuia în sensul formulat.

Reprezentantul intimatului SRL „Tetis International Co”, avocatul Clima Igor, în ședința instanței de apel a pledat pentru respingerea apelului declarat de Serviciul Vamal, Biroul Vamal Centru, cu menținerea hotărârii instanței de fond ca fiind legală și întemeiată.

Audiind participanții prezenți la proces, studiind materialele dosarului şi înscrisurile administrate, verificând argumentele expuse în cererea de apel, precum și cercetând din oficiu starea de fapt în baza tuturor probelor administrate la caz, Completul judiciar specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că apelul declarat de Serviciul Vamal, Biroul Vamal Centru este neîntemeiat, motiv din care urmează a fi respins cu menţinerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 22 noiembrie 2024, din următoarele considerente.

<u>Aprecierea instanţei de apel a argumentelor părţilor şi cadrului legal aplicabil speţei:</u>

În conformitate cu prevederile art. 195 Codul administrativ, *procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art.169–171.*

Potrivit dispoziţiilor art. 219 alin. (1), (3) Codul administrativ, *(1) Instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. (3) Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces.*

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Codul administrativ, *examinând cererea de apel, instanţa de apel adoptă una dintre următoarele decizii-* ***respinge apelul.***

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.*

În temeiul art. 240 alin. (1) Codul de procedură civilă, *la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.*

Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanţele care au importanţă la soluţionarea cauzei şi care au fost verificate în şedinţa de judecată multilateral, complet, fiind elucidate probele privind circumstanţele constatate ale cauzei.

Prevederile legale enunţate impun în mod expres, obligația instanţei de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Respectiv, conform practicii CEDO instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară. (*Hiro Balani c. Spaniei*, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; *Georgiadis v. Greciei* nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, analizând legalitatea hotărârii pronunţate în raport cu prevederile art. 225 Cod administrativ; art. 239 – 241 Cod de procedură civilă, constată că aceasta urmează a fi menţinută, or instanţa de fond, corect a elucidat şi constatat circumstanţele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Materialul probatoriu administrat de instanţa de fond, denotă următoarea situaţie;

<u>În fapt:</u>

Materialele cauzei atestă că, la 22 ianuarie 2019 de către Agenția Medicamentelor și Dispozitivelor Medicale a fost emisă Autorizația de import nr. 0203/19-AM importatorului SRL „Tetis International CO” pentru introducerea mărfurilor conform Contractului nr. 21/110-14 din 29 decembrie 2018 și Specificației (anexei) nr. 5/2019 din 9 ianuarie 2019.

Conform specificației (anexa) nr. 5/2019 din 9 ianuarie 2019 este indicat medicamentul „Sedasen forte” nr. înregistrare 25075, fiind indicat codul vamal 3004.

La 17 februarie 2021 de către Agenția Medicamentelor și Dispozitivelor Medicale a fost emisă Autorizația de import nr. 0597/21-AM importatorului SRL „Tetis International CO” pentru introducerea mărfurilor conform Contractului nr. 21/110-14 din 29 decembrie 2018 și Specificației (anexei) nr. 1/2021 din 12 februarie 2021 (f.d. 22).

Conform specificației (anexa) nr. 1/2021 din 12 februarie 2021 este indicat medicamentul „Sedasen forte” nr. înregistrare 25076, fiind indicat codul vamal 3004 (f.d. 23).

Astfel, la momentul importului mărfii vizate, medicamentul „Sedasen forte” era înregistrat în Nomenclatorul de stat al medicamentelor și îi era atribuit codul vamal 3004.

Din materialele cauzei rezultă că reclamanta a importat marfa în temeiul invoce-urilor nr. 2019/03/10 din 7 martie 2019 (f.d. 35), nr. 2019/06/25 din 4 iunie 2019 (f.d. 32), nr. 2019/08/35 din 21 august 2019 (f.d. 29) și 2019/11/51 din 29 noiembrie 2019 (f.d. 26) și declarată conform codului 300490000 prin declarațiile de import 2080I61651 din 5 decembrie 2019 (f.d. 24-25), 2080I26220 din 6 iunie 2019 (f.d. 30-31), 2080I10279 din 13 martie 2019 (f.d. 33-34), 2080I43502 din 4 septembrie 2019.

Obiectul declarării vamale l-a constituit preparatul „Sedasen Forte”, condiționat sub formă de capsule.

Ulterior, prin Decizia de clasificare a mărfurilor nr. 1840 din 27 mai 2024,

Biroul Vamal Centru a reclasificat marfa importată, stabilind încadrarea acesteia la poziția tarifară „Preparat pe baza de plante „Sedasen Forte” capsule” după codul mărfii 210690920.

Decizia menționată a fost emisă ca urmare a controlului ulterior desfășurat la SRL „Tetis International Co” în perioada 19 octombrie 2023 – 12 decembrie 2023, control ce a vizat reverificarea declarațiilor vamale aferente importurilor realizate.

Fiind în dezacord cu Decizia de clasificare a mărfurilor nr. 1840 din 27 mai 2024, la 6 iunie 2024 SRL „Tetis International Co” s-a adresat Serviciului Vamal cu o cerere prealabilă privind anularea Deciziei de clasificare a mărfurilor cu nr. 16096 din 6 iunie 2024 (f.d. 15-17, dos. judiciar).

Urmare a examinării cererii prealabile, Serviciul Vamal a emis răspunsul nr. 28/11-8526 din 3 iulie 2024, prin care a menținut Decizia de clasificare a mărfurilor nr. 1840 din 27 mai 2024 ca fiind emisă în corespundere cu prevederile legale în vigoare (f.d. 18-21, dos. judiciar).

Manifestând dezacordul cu răspunsul primit, la 7 august 2024 reclamanta SRL „Tetis International Co” a sesizat instanța de contencios administrativ cu prezenta acțiune (f.d. 3-9, dos. judiciar).

Admisibilitatea acțiunii:

Prevederi relevante ale Codului administrativ sunt următoarele:

Articolul 20. *Acţiunea în contencios administrativ*

Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Articolul 206. *Felurile acţiunilor în contencios administrativ*

(1) O acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

Reieșind din cerințele formulate, rezultă că, acțiunea reclamantei este una în contestare.

Articolul 191. *Competenţa jurisdicţională pentru acţiunea în contencios administrativ*

(1) Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ.

Articolul 196. *Competenţa teritorială pentru acţiunea în contencios administrativ*

(1) Acţiunea în contencios administrativ se depune la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială îşi are sediul autoritatea publică care a desfăşurat

activitatea administrativă contestată, daca legea nu prevede altfel.

Ținând cont de obiectul acțiunii și având în vedere prevederile art. 191 alin.(1) Cod administrativ, examinarea prezentei cauze ține de competența Judecătoriei Chișinău, (sediul Rîșcani), or obiectul acesteia nu se regăsește în excepțiile de la alin.(2) și (3) a art.191 Cod administrativ.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată de reclamantă cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

Articolul 17. *Dreptul vătămat*

Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Articolul 39. *Accesul liber la justiţie*

(1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit.

(2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Articolul 189. *Înaintarea acţiunii în contencios administrativ*

(1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Articolul 10. *Actul administrativ individual*

(1) Actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Articolul 11. *Categoriile actelor administrative individuale*

(1) Actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Instanța de apel statuează că, Decizia de clasificare a mărfurilor nr. 1840 din 27 mai 2024 și răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/11-8526 din 3 iulie 2024 emis la soluționarea cererii prealabile - constituie acte administrative individuale defavorabile reclamantei.

Articolul 19. *Cererea prealabilă*

Cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative.

Articolul 162. *Scopul procedurii prealabile*

(1) Procedura prealabilă urmăreşte scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

(2) Dacă autoritatea publică nu soluţionează petiţia în termenele prevăzute de prezentul cod, persoana afectată este în drept să depună cerere prealabilă.

(3) Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;

b) emiterea unui act administrativ individual.

Articolul 208. *Respectarea procedurii prealabile*

(1) Până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege.

După cum rezultă din materialele cauzei elucidate anterior, se atestă că anterior sesizării instanței de contencios administrativ cu prezenta acțiune, SRL „Tetis International Co" a respectat procedura prealabilă.

Articolul 209. *Termenul de înaintare a acţiunii în contencios administrativ*

(1) Acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la:

a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia;

Astfel, coroborând prevederile normelor legale citate anterior, cu circumstanțele de fapt ale cauzei, Completul judiciar statuează că, acțiunea înaintată de SRL „Tetis International Co", a fost depusă în instanța de contencios administrativ în termen, cât și cu respectarea procedurii prealabile, din care motive, instanța de fond corect a conchis asupra admisibilității acțiunii și a reținut spre examinare fondul cerințelor formulate în acțiune.

<u>Referitor la fondul acţiunii.</u>

Prevederi relevante ale Codului administrativ sunt următoarele:

Articolul 224. *Hotărârile instanţei de judecată*

(1) Examinând acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri:

a) în baza unei acţiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum şi o eventuală decizie de soluţionare a cererii prealabile, dacă acestea sânt ilegale şi prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale;

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 22 noiembrie 2024, s-a admis acțiunea de contencios administrativ intentată de S.R.L. „Tetis International Co" către Serviciul Vamal, Biroul Vamal Centru cu privire la anularea actului administrativ și restituirea sumei, ca întemeiată.

S-a anulat decizia Biroului Vamal Centru de clasificare a mărfurilor nr. 1840 din 27.05.2024 și decizia Serviciul Vamal nr. 28/11-8526 din 03 iulie 2024, ca ilegale.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, apreciază hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 22 noiembrie 2024, ca fiind întemeiată din considerentele ce vor fi expuse în continuare.

LEGISLAȚIA PERTINENTĂ

(în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat):

Potrivit art. 127 alin. (1) Codul vamal, (în redacția valabilă la data desfășurării procedurii administrative), (1) Cuantumul drepturilor de import sau de export se stabilește pe baza cotelor stabilite la data apariției obligației vamale. Amenzile și penalitățile sunt aferente drepturilor de import sau de export și pot apărea ulterior procedurii de vămuire.

În conformitate cu art. 181^1 Codul vamal, (în redacția valabilă la data desfășurării procedurii administrative), (1) Controlul ulterior se bazează pe administrarea riscurilor, este efectuat imperativ în scopuri vamale în vederea asigurării aplicării corecte a legislației și confirmării sau infirmării conformării declarantului la aceasta. (2) Controlul ulterior este efectuat de organele vamale, conform procedurii stabilite de Guvern, prin auditul postvămuire sau reverificarea declarației vamale, pe o perioadă ce nu depășește termenul de prescripție stabilit la art. 127 alin. (10).

Potrivit prevederilor art.185 alin.(1) lit.e^1) Codul vamal, controlul vamal este efectuat de colaboratorul vamal și constă în controlul ulterior prin reverificarea declarațiilor vamale.

În temeiul art. 202^2 Codul vamal (nr.1149/20.07.2000, în vigoare la data desfășurării procedurii administrative), reverificarea declarației vamale se efectuează la oficiul organului vamal, este una dintre formele controlului ulterior și constă în verificarea, după acordarea liberului de vamă, a corectitudinii și caracterului complet al informațiilor furnizate într-o declarație vamală, precum și a existenței și conformității documentelor justificative anexate la aceasta, necesare plasării mărfurilor într-o destinație vamală, a altor documente aferente operațiunilor verificate de care dispune organul vamal, alt organ cu atribuții de administrare fiscală sau alte instituții și persoane.

Potrivit art. 141^1 alin. (1) Codul vamal, (1) Nomenclatura combinată a mărfurilor se aprobă de Parlament în concordanță cu acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte. (2) Nomenclatura combinată a mărfurilor se utilizează de organul vamal pentru reglementarea măsurilor tarifare și netarifare în comerțul exterior și în scopuri statistice.

În temeiul art. 141^2 Codul vamal, (1) Clasificarea mărfurilor se efectuează de către declarant. Ea constă în stabilirea, pentru mărfurile declarate organelor vamale, a unui cod conform Nomenclaturii combinate a mărfurilor și normelor metodologice existente. (2) În caz de clasificare incorectă a mărfurilor, organele vamale au dreptul să efectueze de sine stătător clasificarea lor în corespundere cu Nomenclatura combinată a mărfurilor și normele metodologice existente, prin emiterea deciziei de clasificare a mărfurilor. Procedura de emitere a deciziei de clasificare a mărfurilor în corespundere cu Nomenclatura combinată a mărfurilor se stabilește de către Serviciul Vamal. (2^2) Organul vamal este în drept să emită decizia de clasificare a mărfurilor după acordarea liberului de vamă. Decizia de clasificare se transmite declarantului în termen de trei zile lucrătoare de la emitere.

Conform pct. 2 al Regulamentului cu privire la procedura de realizare a controlului ulterior de către organele vamale, activitatea de control ulterior se organizează și se desfășoară în baza politicii de control anuale și a planurilor anuale de control, realizate în urma aplicării studiilor de analiză a riscurilor și aprobate de conducerea Serviciului Vamal, precum și în baza controalelor inopinate.

Pct. 25 al Regulamentului citat statuează că, activitatea de control ulterior se va realiza în baza a două planuri: planul de control ulterior prin audit post vămuire și planul de control ulterior prin reverificarea declarațiilor vamale.

În conformitate cu pct. 28 din Regulament, planul de control stabilește numărul exact de controale ulterioare planificate asupra unui număr prestabilit de persoane pe parcursul unui an calendaristic. Numărul persoanelor incluse în planul de control se raportează obligatoriu la suma controalelor posibile și durata totală a acestora pe parcursul întregului an, precum și la resursele umane și tehnologice disponibile.

Conform art. 9^1 alin.(1) din Legea cu privire la activitatea farmaceutică nr.1456 din 25.05.1993 (în vigoare la data inițierii procedurii administrative), Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale este o autoritate administrativă centrală, din subordinea Guvernului, cu statut de persoană juridică, competentă în domeniul medicamentelor, dispozitivelor medicale și activității farmaceutice, care exercită controlul de stat și supravegherea activității farmaceutice a persoanelor fizice și persoanelor juridice, indiferent de tipul de proprietate.

În temeiul art. 3 din Legea cu privire la medicamente nr.1409 din 17.12.1997 (în vigoare la data inițierii procedurii administrative), *medicamente* (produse medicamentoase) sunt substanțe sau amestecuri de substanțe autorizate, în modul stabilit, spre fabricare, import, export și utilizare, pentru a trata, atenua, preveni, diagnostica o boală, o stare fizică sau psihică anormală ori simptomele lor la om sau animal, precum și pentru a restabili, corija și modifica funcțiile organice ale

acestora; *certificat de înregistrare a medicamentului* – act oficial prin care se confirmă înregistrarea medicamentului la Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale după omologarea acestuia.

De asemenea, Legea cu privire la activitatea farmaceutică nr.1456 din 25.03.2023 (în vigoare la data inițierii procedurii administrative), definește următoarele noțiuni: autorizare – proces de expertiză, de omologare și de înregistrare a medicamentelor, a altor produse farmaceutice și para farmaceutice; înregistrare – proces de elaborare și emitere a ordinului Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, de întocmire și eliberare a Certificatului de înregistrare a medicamentului și de înscriere a acestuia în Nomenclatorul de stat al medicamentelor, în urma cărui fapt se permite punerea pe piață a medicamentului și folosirea acestuia în practica medicală.

Prevederile art. 11 din Legea cu privire la activitatea farmaceutică nr.1456 din 25.05.1993, statuează că, (1) Modul de autorizare a medicamentelor se stabilește de către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale. Denumirile medicamentelor, autorizate spre utilizare în practica medicală, inclusiv a celor de import, se includ în Nomenclatorul de stat. (2^1) Certificatul de înregistrare a medicamentului se eliberează pentru medicamentele care îndeplinesc condițiile de calitate, eficacitate și siguranță prevăzute în actele normative ale Guvernului.

În temeiul art.6 alin. (4) lit. a) din Legea cu privire la medicamente nr.1409 din 17.12.1997, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale expertizează, omologhează, înregistrează medicamentele, editează și ține Nomenclatorul de stat de medicamente.

Potrivit art. 14 alin. (1) din Legea cu privire la medicamente nr.1409 din 17.12.1997, autorizarea medicamentelor fabricate în Republica Moldova și a celor de import se face în baza rezultatelor expertizei materialelor respective, efectuată de către Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale.

Nomenclatura combinată a mărfurilor, aprobată prin Legea nr.172 din 25.07.2014, la Capitolul 30 „Produse farmaceutice”, prevede că, poziția 3004 cuprinde - medicamente (cu excepția produselor de la pozițiile 3002, 3005 sau 3006) constituite din produse amestecate sau neamestecate, preparate în scopuri terapeutice sau profilactice, prezentate sub formă de doze (inclusiv cele prezentate în formă de sistem terapeutic trans dermic) sau condiționate pentru vânzarea cu amănuntul.

Conform Notei complementare de la Capitolul 30 al Nomenclaturii, poziția 3004 cuprinde preparatele pe bază de plante medicinale și preparatele pe baza următoarelor substanțe active: vitamine, minerale, aminoacizi esențiali și acizi grași, condiționate pentru vânzarea cu amănuntul. Aceste preparate se clasifică la poziția 3004 în cazul în care etichetarea, ambalarea sau modul de utilizare au

înscrise următoarele indicații: (a) bolile, afecțiunile sau simptomele acestora, împotriva cărora produsul este utilizat; (b) concentrația substanței active sau a substanțelor active pe care le conține; (c) posologia și (d) modul de administrare. Această poziție cuprinde, de asemenea, preparatele homeopatice de uz medical, în cazul în care acestea îndeplinesc condițiile (a), (c) și (d) menționate mai sus.

Conform art. 21 alin. (1) Codul administrativ RM autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

În sensul art. 53 din aceeași lege, competența reprezintă totalitatea atribuțiilor acordate autorităților publice sau persoanelor din cadrul acestora prin lege sau alte acte normative.

Potrivit art. 57 alin. (1) Codul administrativ, activitatea administrativă se realizează numai de autoritatea publică competentă și în limitele competenței legale.

Raportând cadrul legal precitat la circumstanțele faptice ale cauzei, Completul specializat constată că soluția instanței de fond este legală și întemeiată, iar argumentele formulate de Serviciul Vamal în cererea de apel nu relevă temeiuri apte să justifice casarea hotărârii contestate.

Cu titlu preliminar, instanța de apel reține că, în speță, nu se contestă dreptul organului vamal de a efectua control ulterior și de a reverifica declarațiile vamale, inclusiv după acordarea liberului de vamă, în condițiile prevăzute de Codul vamal.

De asemenea, nu se neagă atribuția Serviciului Vamal de a aplica Nomenclatura combinată a mărfurilor și regulile generale de interpretare în procesul de clasificare tarifară.

Totuși, Completul specializat notează că exercitarea acestei competențe nu poate fi realizată în mod izolat de celelalte norme incidente raportului juridic dedus judecății.

Astfel, instanța de apel ține să învedereze că atunci când marfa supusă clasificării are statut de medicament, fiind autorizată și înregistrată în Nomenclatorul de stat al medicamentelor, organul vamal este obligat să țină cont de regimul juridic special aplicabil medicamentelor și de actele emise de autoritatea competentă în acest domeniu.

În speță, din materialele cauzei rezultă că preparatul „Sedasen Forte” era înregistrat în Nomenclatorul de stat al medicamentelor, fiind autorizat de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, iar autorizațiile de import emise pentru SRL „Tetis International Co” indicau produsul ca medicament, cu reflectarea codului vamal 3004.

Așadar, aceste împrejurări au existat la momentul efectuării importurilor și au constituit temeiul declarării mărfii la poziția tarifară aferentă medicamentelor.

Prin urmare, instanța de apel apreciază ca întemeiată concluzia instanței de fond potrivit căreia raportul juridic litigios nu poate fi examinat exclusiv prin prisma normelor vamale. Deși stabilirea încadrării tarifare ține de competența organului vamal, în speță obiectul reclasificării îl constituie un produs autorizat și înregistrat ca medicament. Din acest motiv, instanța de fond corect a raportat cauza și la prevederile Legii cu privire la activitatea farmaceutică, ale Legii cu privire la medicamente și ale actelor normative incidente din domeniul sănătății.

Prin urmare, instanța de apel apreciază că instanța de fond a reținut corect că raportul juridic litigios nu este guvernat exclusiv de normele Codului vamal. Deși clasificarea tarifară este o activitate specifică organului vamal, calificarea unui produs ca medicament ține de competența Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, autoritate care, potrivit legii, expertizează, omologhează, înregistrează medicamentele și ține Nomenclatorul de stat al medicamentelor.

În acest sens, Completul judiciar nu poate reține teza apelantului potrivit căreia autorizația de import emisă de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale ar fi lipsită de relevanță în prezenta cauză. Deși autorizația de import nu substituie decizia de clasificare tarifară emisă de organul vamal, aceasta confirmă statutul juridic al produsului, și anume faptul că produsul a fost autorizat pentru introducere pe teritoriul Republicii Moldova în calitate de medicament.

Corespunzător, acest statut juridic nu putea fi ignorat de autoritatea vamală la emiterea unei decizii ulterioare de reclasificare.

Instanța de apel notează că medicamentul, în sensul Legii nr. 1409/1997, nu reprezintă orice substanță sau amestec de substanțe, ci un produs autorizat în modul stabilit, destinat tratării, atenuării, prevenirii ori diagnosticării unei boli sau restabilirii, corijării ori modificării funcțiilor organice.

În condițiile descrise, includerea produsului în Nomenclatorul de stat al medicamentelor nu are un caracter pur formal, ci exprimă rezultatul unei proceduri speciale de evaluare, realizate de autoritatea competentă.

În aceeași ordine de idei, Completul judiciar consideră întemeiată concluzia instanței de fond potrivit căreia Biroul Vamal Centru nu putea desconsidera calificarea produsului „Sedasen Forte” ca medicament și nu putea atribui aceluiași produs o categorie incompatibilă cu statutul său juridic, respectiv cea de preparat alimentar, fără a demonstra existența unor temeiuri legale și factuale suficiente care să justifice o asemenea reclasificare.

Drept urmare, argumentul apelantului potrivit căruia produsul ar contribui doar la bunăstarea generală și, din acest motiv, ar urma să fie încadrat la poziția 210690920 nu poate fi reținut, or din actele cauzei rezultă că preparatul „Sedasen Forte” este prezentat sub formă de capsule, are indicații privind afecțiunile sau

simptomele pentru care este utilizat, conține mențiuni privind concentrația substanțelor active, posologia și modul de administrare.

Respectiv, Completul specializat conchide că aceste elemente corespund criteriilor relevante pentru poziția 3004 din Nomenclatura combinată, care vizează medicamentele preparate în scopuri terapeutice sau profilactice, prezentate sub formă de doze ori condiționate pentru vânzarea cu amănuntul.

În completare, se impune a fi menționat că, poziția 2106 se referă la preparate alimentare nedenumite și necuprinse în altă parte.

Totodată, în aceeași ordine de idei, nu poate fi ignorat faptul că această poziție nu poate fi aplicată în mod prioritar unui produs care este deja identificat și autorizat ca medicament, fiind prezentat în formă de doze și are indicații de administrare specifice.

În acest context, instanța de apel notează că argumentul intimatei, potrivit căruia preparatele alimentare nu pot fi prezentate ca având proprietăți de prevenire, tratament sau vindecare a unei boli, este pertinent pentru delimitarea produselor alimentare de medicamente.

Totodată, Completul judiciar statuează că Legea nr. 172/2014 privind aprobarea Nomenclaturii combinate a mărfurilor nu poate fi interpretată în sensul că ar permite autorității vamale să înlăture, printr-un act de clasificare, statutul de medicament atribuit anterior de autoritatea competentă.

Or, aplicarea Nomenclaturii combinate trebuie să se realizeze prin raportare la caracteristicile obiective ale mărfii, însă aceste caracteristici includ și destinația produsului, modul de prezentare, dozele, posologia, indicațiile terapeutice și regimul de autorizare.

Sub acest aspect, instanța de apel nu poate reține critica apelantului potrivit căreia instanța de fond ar fi acordat nejustificat prioritate legislației farmaceutice în detrimentul legislației vamale.

Dimpotrivă, instanța de fond a realizat o corelare necesară între regimul vamal și regimul special al medicamentelor, stabilind că autoritatea vamală nu poate exercita competența de clasificare cu încălcarea limitelor competenței altor autorități publice.

Subsecvent, în ceea ce privește susținerea apelantului că Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nu ar avea competența de a stabili poziția tarifară a mărfii în sens vamal, Completul judiciar menționează că această afirmație nu schimbă concluzia cauzei, în sensul în care problema litigioasă nu constă în substituirea organului vamal de către Agenția Medicamentului, ci în faptul că Serviciul Vamal, prin reclasificarea produsului în categoria preparatelor alimentare, a ignorat statutul de medicament stabilit în mod legal de autoritatea competentă.

Astfel, Completul specializat relevă că chiar dacă Serviciul Vamal are competența de a verifica încadrarea tarifară, această competență nu îi conferă dreptul de a reevalua natura farmaceutică a produsului și de a-l trata ca preparat alimentar, în lipsa unei modificări sau anulări a actelor emise de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale.

În acord cu cele constatate, se desprinde că o asemenea abordare ar conduce la substituirea neprevăzută de lege a organului vamal în atribuțiile autorității farmaceutice.

Instanța de apel apreciază ca nefondat și argumentul apelantului potrivit căruia, în cadrul unor importuri ulterioare, agentul economic ar fi declarat același produs la o altă poziție tarifară.

În același timp, Completul subliniază că o eventuală practică neuniformă de declarare a mărfii în alte operațiuni vamale nu este de natură, prin ea însăși, să confirme legalitatea actului administrativ contestat, având în vedere că legalitatea Deciziei nr. 1840 din 27 mai 2024 urmează a fi verificată prin raportare la circumstanțele concrete ale importurilor care fac obiectul prezentei cauze, la documentele care au stat la baza acestora și la statutul juridic al produsului existent la momentul declarării.

Cu referire la Decizia Curții Constituționale nr. 125 din 25 noiembrie 2019, invocată de apelant, Completul judiciar reține că aceasta nu infirmă concluziile instanței de fond, or, posibilitatea controlului ulterior și a emiterii unei decizii de clasificare după acordarea liberului de vamă nu este contestată.

Totuși, instanța de apel notează că competența de control ulterior trebuie exercitată în limitele legii și nu poate servi drept temei pentru ignorarea actelor administrative emise de alte autorități competente, care nu au fost anulate sau modificate în modul prevăzut de lege.

Succesiv, Completul judiciar menționează că nici invocarea Convenției internaționale privind Sistemul Armonizat de descriere și codificare a mărfurilor nu conduce la o altă soluție. Or, aplicarea Sistemului armonizat și a Nomenclaturii combinate nu exclude analiza juridică a statutului produsului conform legislației naționale speciale, atunci când tocmai acest statut determină încadrarea produsului în categoria medicamentelor.

În speță, cumulul actelor administrative și al caracteristicilor obiective ale produsului susține încadrarea la poziția 3004, dar nu la poziția 2106.

Cu referire la cauza C-700/15 invocată de Serviciul Vamal, instanța de apel notează că principiul potrivit căruia un produs nu se clasifică automat la poziția 3004 doar pentru că este prezentat sau comercializat ca medicament nu poate fi aplicat mecanic prezentei cauze. În speță, încadrarea produsului la poziția 3004 nu se întemeiază exclusiv pe modul de prezentare comercială, ci pe autorizarea și

înregistrarea produsului ca medicament, includerea acestuia în Nomenclatorul de stat al medicamentelor, forma de prezentare în capsule, indicațiile terapeutice, posologia și modul de administrare.

În același timp, Completul specializat reține și argumentul intimatei potrivit căruia modificările operate prin Legea nr. 186/2023 confirmă importanța statutului de medicament acordat produselor înregistrate în Nomenclatorul de stat al medicamentelor și/sau autorizate pentru import de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale. Deși aceste modificări nu substituie analiza individuală a fiecărei operațiuni vamale, ele confirmă orientarea legislativă de a raporta regimul fiscal și vamal aplicabil medicamentelor la recunoașterea lor de către autoritatea competentă în domeniul medicamentelor.

Prin urmare, instanța de apel constată că hotărârea instanței de fond nu se întemeiază pe o examinare sumară, așa cum susține apelantul, ci pe identificarea aspectului determinant al litigiului: statutul juridic al preparatului „Sedasen Forte” și limitele în care Serviciul Vamal putea interveni asupra clasificării unui produs recunoscut de autoritatea competentă ca medicament.

În acest context, instanța de apel conchide că Decizia Biroului Vamal Centru nr. 1840 din 27 mai 2024 a produs consecința reclasificării unui medicament în categoria preparatelor alimentare, fără ca statutul de medicament al produsului să fi fost înlăturat de autoritatea competentă. Drept urmare, o asemenea soluție administrativă este contrară principiului legalității și regulilor de competență prevăzute de art. 21, art. 53 și art. 57 din Codul administrativ.

În consecință, Completul judiciar constată că instanța de fond a reținut întemeiat nelegalitatea Deciziei Biroului Vamal Centru de clasificare a mărfurilor nr. 1840 din 27 mai 2024, precum și a Deciziei Serviciului Vamal nr. 28/11-8526 din 3 iulie 2024, emisă în procedura prealabilă.

Urmare a constatărilor detaliate supra vis-a-vis de circumstanțele faptice ale cazului dedus judecării în ordine de apel, Completul judiciar concluzionează că, argumentele expuse de către Serviciul Vamal, Biroul vamal Centru în cererea de apel sunt lipsite de substanță juridică obiectivă, iar instanța de fond - reieșind din cumulul probelor administrate, a soluționat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, în consecință hotărârea emisă fiind legală şi întemeiată, în corespundere cu art. 130 CPC.

Prin prisma acestor constatări, instanța de apel concluzionează că la caz dubiul judiciar a fost înlăturat, netemeinicia cerințelor părții apelante a fost demonstrată, iar argumentele invocate de către apelant poartă caracter pur formal.

Cercetând cu maximă diligență materialul probator prezentat în raport cu starea de fapt reținută la caz, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru notează că dosarul nu

conţine vre-un element susceptibil să o facă să ajungă la o altă concluzie în prezenta cauză.

Sintetizând cele detaliate mai sus, statuând cu certitudine că argumentele părții apelante sunt neîntemeiate, iar hotărârea instanţei de fond este legală și întemeiată, Completul de Contencios Administrativ conchide a respinge apelul declarat de Serviciul Vamal, Biroul vamal Centru şi a menţine hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 22 noiembrie 2024.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 CPC, Completul de Contencios Administrativ din cadrul Colegiului Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru

D E C I D E :

Apelul declarat de Serviciul Vamal, Biroul vamal Centru, ***se respinge.***

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 22 noiembrie 2024.

Decizia este executorie de la emitere, însă poate fi contestată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie.

Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni.

Președintele completului,

Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Ghedrovici Nicolae

Bostan Angela